

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Φηλυκωμένος ο Μαρής στο σάκκιννο φουτί του,
πηγαίνει πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Πανιερωτάτου.**

Με σέβας υποκλινομαι, Σεβασμιώτατέ μου,
καὶ προσκυνῶ τὴν ἁγία πανιέρότητά σου·
τὴν θεῖαν εὐλογίαν σας κι' ἐμὲ χαρίσατέ μου
ποῦμε κριάρι διαλεχτὸ μέτα στὰ πρόβατά σου.
Καὶ δώσατε εἰς ἀσπασμὸν τὸ σεβαστό σας χέρι
στὸν κακομοῖρη τὸ Μαρῆ
πῶνα παληρόσακκο φορεῖ
ὡς εἶδες ὠμοφόριον χειμῶνα καλοκαίρι.

Δὲν ἔμπορῆς νὰ φαντασθῆς, Δεσπότη μου, ποτέ σου
πῶς καρτεροῦσε δηλαδὴ ὁ τόπος νὰ σᾶς ἴδῃ,
διότι νὰ κι' ἔγιναν γνωστὰς ἡ ἀρετὲς σου,
πλὴν δὲν μὰς ἐθεβαίωνα ἂν εἶχατε κοιτάδι·
κι' ἐμεῖς ἀνησυχοῦσαμεν γνωρίζοντας πῶς ὅτι,
δὲν θέλει τὸ Πηδάλιον κουτροῦλα τὸ Δεσπότη,
πλὴν εὐτυχῶς καὶ τὰ μαλλιά τὰ ἔχετε ὠραῖα,
καὶ γένεια σαν τὸ φίλο μου τὸ Χαλδὰ τὸν Ἀνδρέα.

Εὐθὺς καθὼς ἐπάτησες στὸ μῶλο καὶ μὰς βρήκες,
ἀμέτῳ σ' ἀγαπήσαμε καὶ στὴν ψυχὴ μας 'μπήκες·
γιατὶ κι' ἀπὸ τὸ βλέμμα σου κι' ἀφ' τὸ παράστημά σου
κι' ἀφ' τῆ μεγαλοπρέπεια πῶχει τὸ βᾶδισμά σου,
ἐράνηκε τοῦ πνεύματος ἡ ἀριστοκρατία
κι' ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμε ζωὴ στὴν Ἑλβετία.
Καὶ τέλος πάντων εἴμεθα κατενθουσιασμένοι
ποῦ τέτοιος πολυπαῖδευτος Ἀρχιερεὺς θὰ μένη
στὴν γῶρὰ τῆς μιζέριας καὶ τῶν τρισελῶνων,
διδάσκων καὶ φηγγόμενος τὸν τοῦ Κυρίου λόγον.

Διεμνησθὼν, Δέσποτα, τὸ φρόνημα τοῦ τόπου,
λέγω, καλῶς ὥρισατε, τοῦ νέου Ἐπισκόπου
ποῦ θεὸς ἔρχεται ποιμὴν τῆς Κεφαλλήνων χάρας
ἀποσπασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ τῆς ἁγίας Λαύρας,
καὶ ὃν ἡμεῖς τὰ πρόβατα ἐδέχθημεν ἀσμένως
χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν ποῦ ἦν γεγεννημένος,
ἂν καὶ μεγάλη καὶ σφοδρὰ συζήτησις ἡγήθη
ὅταν ἐμυριστήκαμε πῶς ξένος θὰ μὰς ἔρθῃ.

Πλὴν καθ' ὅμων τὸ ποιμνιον οὐδὲν δεικνύει πάθος·
κι' ἀφοῦ ὁ ἐσχώτατος ἡμῶν προστάτης Ἄθως
δὲν τὸ κατόρθωσε νὰ βρῇ κανέναν πατριώτη
νὰ στέκη στὸ κεφάλι του ἡ μήτρα τοῦ Δεσπότη,
ἡμεῖς τὸ γόνυ κλίνομεν πρὸ τοῦ Ἀρχιερέως
καὶ ὡσανῶς κραυγάζομεν εἰς τὸν ἐκ τοῦ Μωρέως
πατέρα θεοπρόβλητον ὃν Ἄθως ἀποστέλει
καὶ ὃν θελήσῃ ἕκαστος καὶ θέλῃ καὶ δὲν θέλῃ.

Γι' αὐτὸ κι' ἀθρόον ἔτρεξε τὸ πλῆθος στὴν ντουγάνα
κι' ἐκαρτεροῦσε νὰ σᾶς 'δῇ μ' ἀνυπομονησία·
κι' ἐσήμανε τ' ἀριθμὸ σου χαρμόσυνη καμπάνα
κι' ὡς κι' ἡ κυρίες ἔκαμαν πρὸς χάριν σας θυσία
κι' ἐτρέξανε νὰ σᾶς ἴδωυν ἂν κι' ἦτανε Σαββάτω
κι' ἀφήσανε τὰ τζάτζαλα στὸ σπῆτι ἄνω κάτω.
Κι' ἦρθ' ὁ Τσιγκέλος τρέχωντας γιὰ νὰ σὲ προσκυνήσῃ
κι' ὁ Κυπριώτης ὁ φτωχὸς γιὰ νὰ σὲ προσφωνήσῃ,
πλὴν ὡσανῶς Ἀρχιερεὺς τὸν ἐσπρωχνε τὸ πλῆθος
κι' ὁ λόγος ἐκείνητος, ὡς γίνεσθαι συνέθως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΘΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΘΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. 5441 φ 30053

Μᾶς συγχωρῆς Δεσπότη μου νάχωμε τήν εἰρή σου,
ἀν ἴσως ὑστερήσαμεν στά τῆς ὑποδοχῆς σου.

μᾶς συγχωρῆς ἀν καθαρά
δέν ἀποδείξαμε χρεά

γιατί σέ πένθος εἵμαστέ ἀκόμη βυθισμένοι
κι' ἡ θλίψι μας διαβάζεται στά μάτια μας γραμμένη !
Ἀκόμη δέν ἐστέγνωσε τῆς λύπης μας τὸ δάκρυ,
κι' ἡ πονεμένη μας ψυχὴ δέν παύει νά πετᾷ,
σ' ἕναν αἰσθητὸ νεκρὸ π' ἀπέναντι στήν ἄκρη
μ' ἕνα γλυκερχαμόγελο θαρρῶ πῶς μᾶς κυττᾷ !

=

Οὐ μὴν ἀλλὰ, Δαμασκηνέ, πολὺ θά σ' ἀγαπᾶμ
καὶ κόντρα τῆς ἰέας σου ποτέ μας δέν θά πᾶμε·
κι' ἀφοῦ σᾶς ἔστειλαν ἐδῶ ὡς ἀρετὴν μεγάλην,
ἀσμένως σέ δεχόμεθα μ' ὀλόθερμην ἀγκάλην.
καὶ πρὸς Θεὸν εἰχόμεθα νά μᾶς διατηρήσῃ
ὅν ἐξελέξατο ἡμῖν ποιμένα νά χαρίσῃ,
τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ ποθοῦντα καὶ θηρεύοντα,
ἐντιμον, σῶον, ὑγειᾷ καὶ μακροσημερεύοντα.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε κι' ὁ λόγος σας Δεσπότη
ποῦ ἐπισήμως εἶπατε ἀπὸ τοῦ θρόνου ὅτι,
δέν ἤλθατε στὸν τόπο μας νά κάμετε παραδες,
οὔτε θά ἐπιτρέπετε ἀμόρτια σὺς χηράδες·
οὔτε σὸ μέλλον δηλαδὴ θά σᾶς περάσῃ σκέψις
τὴν ἄδειαν νά δίνετε
κι' ἐλευθερὺς ν' ἀρῶντε
τοὺς θρόνους τῶν ἐκκλησιῶν νά κάνουν ἐπισκέψεις.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε μ' ἐκείνας τὰς δηλώσεις·
ἰδίως γιὰ τὸ χτύπημα ποῦ πρόκειται νά δώσῃ
στὸ βᾶσο τὸ ἀγράμματο καὶ τὸ διεστραμμένο.
ποῦνε μονάχα γιὰ σπερνὰ καὶ γι' ἄρτους φορεμένο.
Αὐτὸ γυρεύουμε κι' ἐμεῖς· Δεσπότη μου μεγάρῃ
νά βάνετε στὸ πάγκο του τὸν κάθε κατεργάρη !
Κι' οὔτε νά κάνετε παππᾶ κανέναν ποῦ νάχη
σαράντα πλημμελήματα στήν εὐλαβὴ του βράχι.

=

Πολὺ δὲ περισσότερον, Δαμασκηνέ πατέρα
οἱ λόγοι σας ἀρέσανε εἰς ὅλους ἐδῶ πέρα
ποῦ μᾶς ὑποσχέθηκατε ὑπ' ὅψιν σας πῶς ἔχετε
στὴν χάσας τῶν ὁρμητῶν ἀμέσως νά προστρέχετε
θαύμας νέα συμφορὰ ἐκ τοῦ πορονοσφόρου
θὰ τιμωρῇ τὰ πρόβατα τῆς στάνης τῆς ἀπόρου.

Γι' αὐτὸ πολὺ σ' ἐθαύμασα πανιερώτατέ μου
κι' οὔτε συνάχι εὐχομαι νά μὴ σοῦ ἰδῶ ποτέ μου.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε σεπτέ μου ποιμέναρχη,
ποῦπες πῶς δέν θέ ν' ἀγρικᾷ κανέναν κομματάχη
παρὰ τὸ εἰκοθὶ θά κυττᾷ καὶ τοῦ Θεοῦ τὸ νόμο
κι' ὅποιος παππᾶς σου ἀταχτεῖ
θὰ τὸν τραβᾷ ἀπὸ τ' αὐτὶ
καὶ θάν τοῦ εἰνὸς δρόμο,

κι' μ' ἄλλους λόγους δηλαδὴ στοῦ τιμωροῦ τὸ μέρος,
θὰ φέρνεσαι Δεσπότη μου, σὰ Μωραίτης βέρες,
πρᾶγμα ποῦ τὸ γυρεύουμε ἀνεξαίρετως ὅλοι,
ἀπὸ τὰ μούρκια τοῦ Θεοῦ νά λείψουν οἱ διαόλοι.

=

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε κι' ἀκόμη γι' ἄλλο ἕνα,
ποῦπες πῶς οὔτε σύμβουλο δέν ἔχεσαι κανένα·
πλὴν ἐπειδὴ τὸν τόπο μας δέν ἔμαθες ἀκόμη
σᾶς λέγω καὶ σᾶς συνιστῶ
πῶς εἶναι εἰκοθὶ καὶ σωστὸ

τοῦ Μιχαλάκη τοῦ Ζερβοῦ νά σέβαστε τὴ γνώμη
γιατί καὶ σώφρων εἶναι τὸς καὶ ἡλικίαν φέρει,
καὶ δέν ὑπάρχει τίποτα ὅπου νά μὴν τὸ ξέρῃ.

=

Βεβαίως θά γνωρίζετε σ' αὐτὸ μας τὸ νηαὶ
πῶς δηλαδὴ Δεσπότη μου, πολλὰ Μοναὶ εἰσὶ·
πῶς ἔχουμ' ἡγουμένισσες καθὼς καὶ ἡγουμένους,
πολὺ διὰ τὰ ἔσοδα ἐνδιαφερόμενους·
πῶς ἔχουμε κελάριδες καθὼς καὶ οἰκονόμους
ποῦ ὅλα τὰ οἰκονομοῦν μὲ τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους·
πῶς ἔχουμε καλόγρηες ποῦ πλένε τὸ τσουράπι
κι' ἡ μιά τῆς ἄλλης δέν μιλεῖ ἀφ' τὴν πολλὴ ἀγάπη.

=

Σήκωσ' τὴν πατερίτσα σου Δαμασκηνέ, καὶ χτύπα·
μεγάρῃ κάμετη σουβλὶ καὶ πέρνας καὶ τρύπα
τὸν κάθε φαυλοδίατο ποῦ κρύβεται στά βᾶσα
νά κἀνῃ τὴ γαστέρα του μὲ τὸ φαί γ γ ρ ἄ ν κ ἄ σ σ α .
Ἐνδεδειγμένος ἐν Χριστῷ ἀν εἶσαι στρατιώτης,
σήκωσ' τὴν πατερίτσα σου καὶ κάμε τὴ σπαθί·
καὶ βάρει κατακέφαλα νά λείψῃ κι' ἡ φαυλότης
καὶ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ τὸ σέβας νά σωθῇ.

✠

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τώρα πλέον, Δεσπότη μου, ἀναγκαῖον θεωροῦν
κάπως νά σᾶς βοηθῶ ἀπὸ κεινο ποῦ μπροσῶ
κι' ἐπειδὴ καὶ εἶσαι ξένος καὶ δέν ἔχεις σχετικὰ,

για τὸν τοπο τοῦ θά ζήσης· θά σοῦ εἶπω μερικά.
καί σὰς λέγω πρῶτον πάντων πῶς μεγάλως συγγενεῖς
ἡ πατρίδα σας ἡ νέα μέ τήν πόλιν τή Γενεύη,
ἔχει θέατρα, πλατεῖες, μπουλεβάρια, λεγτρικά,
κι' ἔχει καί πολλές κυρίες τοῦ μιλοῦνε γαλλικά.
Γίνονται κι' ἐδῶ καί μπάλαι καί ζουρφίξι κι' ἀπρεμιντί.
γίνονται καί φασιnéλες στοῦ Ἡλία τοῦ Τρεντή.
Κάνουμε καί καρναβάλια δύο ἔτη στή σειρά,
κάνουμε κι' ὑδροαγωγεῖο εἰς γως νάχωμε νερά.

ἔχουμε κι' ἐδῶ Ἑβραίους καὶ Μαλτέζους κι' Ἰταλοὺς,
κόντιδες ἐν ἀρχηστείᾳ θὰ γνωρίσετε πολλοὺς·
ἔχουμε τὸ Μέτελά μας, ἀνδριάντα ζηλευτὸν,
ποῦ συχνὰ μὲ τὸ Ληξοῦρι ξελεχώμαστε γι' αὐτὸν·
ἔχουμε τρελλοὺς ποῦ τρέχουν ἐλευθέρως στὰς ὁδοὺς,
καὶ Καρυῦσον καὶ Τσιγέκλον τοῦ Μακράκη ὁπαδοὺς.
Ἐγὼ καὶ ποδηλάτου τώρα ὕστερα γκολή
ποῦ μὲ δαῦτα Δέσποτά μου συνετρίβησαν πολλοί·
ἔχουμε καὶ καφφανεῖα εὐτυχῶς, ἓνα σωρὸ
ποῦ πλακώνουν σὶ πελάτες, γιὰ φωτιὰ καὶ γιὰ νερὸ·
ἔχουμε π' ὀρίζεις κι' ἄλλα γουδιμέντα θαυμαστὰ
ποῦ βεβχίως σὺν τῷ χρόνῳ θὰ σὰς γένουνε γνωστά.

Πλὴν προτοῦ ἀναχωρήσω καὶ σὺ ἀπεχωριστῶ,
τὸ νομίζω γιὰ σωστὸ
κι' ἀπαραίτητον συνάμα νὰ σοῦ πῶ γιὰ νὰ χαρῇς,
μερικὰ διὰ τοὺς μᾶλλον ἐπισήμους ἱερεῖς
τοῦ κλεινοῦ καὶ μεγαθύμου καὶ μεγάλου μας νομοῦ,
δηλαδὴ νὰ στοὺς συστήσω νὰν τοὺς μάθης ἐξ ἐμοῦ
ποῦ κακία στὴν ψυχὴ μου γιὰ κανένα δὲν βαστῶ
κι' ἐκ καθήκοντος μονάχα πρὸς ὑμᾶς τοὺς συνιστῶ.

Γιὰ τὸν ἅγιον Μητάκη θὰ ἤκούσατε πολλά·
θέλει πάντα προεδρῆναι ν' ἀσκηῶντε ψηλά·
μὰ τ' ἀξίζει, Δέιπντά μου, τοῦ προέδρου τὸ θρόνον·
ποῦν' ἐνάρτεος πατέρας μὲ καμπάνα τῇ φωνῇ.
Τὸν παππά τὸ Λορεντζάτο θὰ τὸν ξέρετε κι' αὐτὸν·
συνηθεῖ νὰ κάνῃ λόγους ἅπαξ καθ' ἑνιαυτόν.

Πατήρ δὲ πατρός Ἀντύπα τοῦ ὧς ἤκουσα λαλεῖν,
 θὰ σὰς πῶ μὲν ἄλλη μέρα, νᾶχωμε καιρὸν πολὺν.
 Ὁ πατήρ ὁ Μαχισιάνος· εἶν' αὐτὸς πύρθε με φούρια
 καὶ σὰς εἶδε στήν Ἀθῆνα μ' ἕνα σφύρτωμα κυλεύρια
 Τὸν παππᾶ Χοιδᾶς βεβαίως θὴν τὸν ἔχει· ἀκουστὰ,
 ἄλλα τόσα πῦνε μέσῳ περὶ αὐτὴν πολὺ ὥσπτα.

Νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὸν Ἀντώνη τὸν πατέρα Βεργωτῆν ;
 Τώρα πού θά χαιρεωνιάσῃ
 καὶ τὸ κρῦα θά τὸν πιᾶσῃ
 εἰς τοὺς ὤμους τοῦ θά βίβῃ τὴν ἁγίαν μηλωτῆν.
 Τοῦ ἁγίου Γερασίμου ὁ παππᾶς ὁ εὐλαβὴς,
 φκιάνει κἄτι καμπιλαύκια ποῦνε τρέλλα νὰν τὰ ἰδῇς !
 Τὸν πατέρα Μουρελάτον τὸν ἐσχάτως ποιηθέντα,
 καὶ Κωστόπουλον τὸν νέον τὸν ἐν Ὁρει φωτισθέντα,
 τὸν ἐν τῇ Σισιωτίᾳ θεοφόρον Κωσταντῆ
 ὡς καὶ τὸν παππᾶ Λυκούδη τὸν ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ
 ὁ Μαρκῆς, Δαμασκηνέ μου, πού τὸ χέρι σου φιλεῖ,
 ἀπαιτεῖ νὰν τοὺς προσέγῃς ἀπὸ τοῦ ἄλλου πρὸς πολὺ !

Τοῦ Χρυσάνθου τοῦ πατέρος,
 ποῦταν στοῦ Μωρηᾶ τὸ μέρος
 θὰ σᾶς ἔγιναν νομίζω αἱ ἰδέαι του γνωσταί·
 ἔχει καὶ τι καραμπίνες, Κύριε Ἰσοῦ Χριστέ !
 Θὰ γνωρίστε τοῦ Δραπάνου τὸν παππᾶ τὸ Μαρκεσύνη
 καὶ θὰ λέτε « τ ' εἶν ' ἐτοῦτος, γιὰ παππᾶς γιὰ δεσποσύνη »·
 Νὰ κι ' εἰ ἅγιοι πατέρες 'Ρακαντζῆς καὶ Ζαχαρίας
 ποῦ γνωρίζουν τὰ σκερέτα κάθε δούλας καὶ κυρίας.
 Νὰ κι ' αὐτὸς τοῦ Χρυστόμου ὁ Λεβέρδης ὁ παππᾶς
 ποῦ τὸν βλέπεις καθαλιέρο στὸν περίπατο ποῦ πᾶς.
 Νὰ κι ' ὁ ἅγιος Προκόπης τοῦ Σωτῆρος ἡ στολὴ,
 ποῦ τὸν Τζάρσο θυγιατίζει μὲ λιθάνι πρὸ πολὺ,
 καὶ ὁ Τζάρσος τοῦ μηνάει « Δέσποτά μου φχαριστῶ,
 κι ' ἂν μεῦ ποῦνε νὰ σὲ βγάλω, θὰ σὲ ὑπερασπιστῶ. »

Τὸν παππᾶ τὸν Ποταμιάνον ὃς ἀπ' ἁμβωνος κηρύσσει
 ἀφ' τὸ λόγῳ ποῦ σὰς εἶπε θὰ τὸν ἔχετε γνωρίσει.
 Κι' ἤθελα νὰ σὰς ῥωτήσω πῶς ἀλήθεια σὰς ἐφάνη
 τὸ πελώριον τὸ μπόι τ' ἀρχιεράκου τοῦ Πεφάνη.
 Εἶμαι βεβαιος, Δεσπότη, πῶς θὰ λὲς καθ' ἑαυτὸν
 « Δὲν μποροῦσε νᾶχα διάρχους κι' ἄλλους δέκα σὸν κι' αὐτόν ; »

Νὰ κι' οἱ ἄγιοι πατέρες ἐκ περάτων Ληξουρίου·
Παντελὴρὸς Ἰακωβῆτος πρῶτος μύστης τοῦ Κυρίου.
Ἀθανάσιος ὁ μέγας ὁ παππᾶ Ζακυθινός,
δὲν τὸ ἐννοεῖ νὰ δώσῃ τὰ πρωτεῖα κανενός.
Νὰ κι' ὁ Καστρινὸς ὁ θεῖος, ὁ Μαμουῦτης δηλαδὴ,
νὰ κι' οἱ Κοντομιχαλαῖοι καὶ πατέρας καὶ παιδί.
Νὰ κι' ὁ λόγιος ὁ Τοῦλιος πάπαρδος ἀληθινός,
κι' ὁ πατὴρ ὁ Μονοκρούτος τοῦ σῆς· ἐψάλλε δ' εἰς τὸν ὦς.
Σᾶς συσταίνω τῶν Χαυδαῶν τὸν παππᾶ τὸ μεσφωμένο,
ποῦ διαβάξαι κι' ἔχει πάντα τὰ μουστάκι του στριμμένο
ὡς καὶ τὸν Ἑὺμμάτου τὸν ἐν Θεῷ, τὴν ἀγία
ποῦ περνάει τὸ μπαμπᾶ μου κατὰ τὴν καὶ 3/3 (γία).

Ἐν Θηναίᾳ θὰ γνωρίστε τὸν πατέρα τὸ Φασόη
 πῶχει σκέψεις καὶ ιδέας, Δέσποτά μου, ἄλλο σὸι·
 πλὴν ἂν ὄντως ἱερέα περισπούδαστον ζητεῖς,
 θαύρης τὸν παππᾶ Σιμάτο ποῦταν ἄλλοτε κατῆς.
 Θαύρης τὸν παππᾶ Φιοράτο στὸν Ἀγκῶνα ποῦ θὰ πᾶς
 καὶ θὰ πῆς Δαμασκηνέ μου « μωρὲ μάτια μου παππᾶς! »

Πρωτοσίγγελον Ἑγγλέσην ἐν Πεσάδαις λειτουργοῦντα,
 τὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων πονηρῶν θαυματουργοῦντα,
 ἐρχομαι νὰ σᾶς συστήσω νὰ μοῦ τὸν προσέχετε
 ὅτι οὐχ' ὅμιν συμφέρει κόντρα νὰ τὸν ἔχετε.
 Καὶ τὸν θεῖον Πολυχόνην τὸν πατέρα τὸν σοφόν,
 μὴν τὸν ἀποσκορακίζης ἐκ τῶν συναναστροφῶν.

Στὰ Κοριάννα θὰ γνωρίστε τὸν πατέρα Μαυραγάνην
 ποῦ μιὰ λέξιν θὰν σᾶς λήν καὶ σαράνταν ν' ἵν θὰ βάνην.
 Καὶ στὰ Κλείσματα τὸ Στίβα, τὸ σαρκίον τοῦ ὁποίου
 δὲν εἶν εὐκόλον νὰ ἰδῇτε ἄνευ τοῦ μικροσκοπίου.
 Πλὴν ἂν θέλετε νὰ βρῇτε ἱερέα λόγιον,
 νὰ ζητήσετε, Δεσπότη, τὸν παππᾶ Εὐλόγιον.

Περὶ δὲ τοῦ Παϊσίου θὰ σᾶς ἔχουνε γνωρίσει
 πῶς ἐξόδεψε γιὰ γένεια χίλια φράγκα στὸ Παρίσι.
 Καὶ θαρρῶ πῶς θὰ σᾶς εἶπαν καὶ γιὰ τὸν παππᾶ Παννᾶ
 πῶς ἐπῆγε στὴν Καλκούτα γιὰ νὰ φέρῃ γοργονᾶ.
 Κι' ἄλλοτε γιὰ τὸν Περνάρη θὰ σοῦ πῶ ἂν ἀγαπᾶς,
 τίνος ἔδωκε τὸ δέντρο κι' ἐθαφτίστηκε παππᾶς.

Περὶ δὲ τοῦ Παρθενίου δὲν σᾶς εἶπαν πούθεν
 πῶς φοβᾶται τὸν ἀέρα ὅσο καὶ τὸ Σατανᾶ;
 Οὔτε καὶ περὶ Ἀρσένη τοῦ Μιχάλη τοῦ παππᾶ
 πῶς μὲ τῇ χοντροφωνή του τὰ κανῶματα τρυπᾶ;
 Οὔτε γιὰ τὸν Παπαπαῦλο πῶς ἀπ' ἄλλες ἐποχῆς,
 ἔχει στ' ἀσκητήριό του δεκαπέντε μοναχέ; ;

Ἐναν ἄγιον πατέρα μ' ἓνα πρόσωπο γλυκὸ
 θὰ πιτύχετε στὸ Κάστρο, ἔχουν τὸν παππᾶ Θιακό.
 Κι' ὁ παππᾶς στὰ Καλιγάτα εἶν' ἐνάρτεος πολὺ
 σ' ἓνα μόνο πέφτει ὄζου, ποῦ τ' ἀρέσει νὰ λ α λ ῆ.
 Τῆς Μηνιᾶς ὁ Παπαμέρκος κι' ὁ Μουσῆς ὁ Σοφιανός,
 ὅσα εἶδαν στὴ Ῥωσσία δὲν τὰ λέει κατενός.

Ὁ Θεόκλητος ὁ φέρων ἐν Λακύνῃ προστάς,
 γιὰ τοὺς λόγους του βεβαίως θὰ σᾶς ἐγίνε γνωστός.

Ὡς κι' ὁ πάτερ Μαυρομάτης ἅγιος νευροπαθής.
 κι' ὁ παππᾶ Μιχαλιτσιάνος Μούρμουρας ἐπικληθείς.
 Περὶ δὲ τοῦ Αὐγουστάτου καὶ τοῦ ἄρχοντος Φωκᾶ,
 ἄλλη ὥρα πρέπει νάρτω νὰ σᾶς εἶπω μερικᾶ.

Νὰ κι' ὁ Σέρας νὰ κι' ὁ Σάρλος οἱ πατέρες εἰ σοφοὶ
 ποῦ μὲ τοὺς περονσπόρους ἔχουνε καταστραφῇ.
 Ὁ Ἰγνάτιος ὁ θεῖος κι' ὁ Λουκάτος ὁ σοφός
 ποῦ ἀνύψωσαν τὰ Σίσια καὶ τὰ ἔφεραν εἰς φῶς.
 Νὰ κι' ὁ πάτερ Κυριακῆτος τοῦ δασκάλου ὁ πατέρας
 νᾶχωμε τὴν εὐλογία τῆς ἀγίας του γαστέρας.

Νάτος κι' ὁ παππᾶ Μιχάλης ποῦ θυμώσας μιὰ φορὰ,
 ἔδωσε τὴν εὐλογία μὲ ξυλιές τοῦ Γληγοῦ.
 Νὰ κι' ὁ πάτερ Παγουλάτος ποῦ τὸν εἶδε μιὰ κυρὰ,
 καὶ τὸν ἔδωσε γιὰ γούριστὰ μαλλιά της τὰ σγουρά.
 Νὰ κι' ὁ Μάξιμος ὁ θεῖος ὁ ἡγούμενος Πηγῆς
 ποῦ φυλάει τὴ μονέδα μέσα στ' ἀφαντα τῆς γῆς.

Ἐκ τοῦ δήμου Πυλαρέων θαυμαστός ἱεροφάντης
 πρῶτος, πρῶτος εἶν' ὁ Φάντης.

Μὰ κι' ὁ Σώκαρης ἀκόμα ἔχει πόζα δυνατὴ
 κι' ἔχει καὶ καθαλιεράτο μὰ δὲν ξέρει τὸ γιατί.
 Ἐκ τοῦ δήμου Πυλαρέων εἶν' κι' ὁ φίλος μου ὁ Μέντης
 ἀλλὰ ποῦ νὰ καθωμάστε νὰ γυρεύουμε κουθέντες!

Ὁ Εὐάγγελος ὁ Χιόνης ποῦν παππᾶς στοὺς Ἀτσουπάδες
 εἶν' καλῆτερος ἀπ' ὅλους τοὺς ἀγράμματους παπαδες.
 Κι' ὁ παππᾶς τοῦ Μαρχοπούλου εἶν' ἐνάρτεος πολὺ,
 πότε στᾶρι, πότε λάδι, ἀγοράζει καὶ πουλεῖ.
 Μὰ κι' αὐτὸς ἀπὸ τίς Βάλτες εἶναι μέγας καὶ πολὺς
 καὶ μεγάλως ἐκθιᾶζει τὸν ζωμόν τῆς σταφυλῆς.
 Κι' ὁ παππᾶς ἀφ' τὰ Τζανάτα, ὁ Καμπίτσης δηλαδὴ,
 χίλια κομπλιμέντα κάνει σ' ὅποιον δεσποσύνη γδῆ.

Περὶ δὲ Παπαθασίλη τοῦ ἐκ Σιάλας θαυμαστοῦ
 π' ἀενάως στεφανώνει ἐν ὀνόματι Χριστοῦ,
 ὡς ἀκόμη καὶ δι' ἄλλους ποῦν' ἐπίσης φοβεροί,
 ἐπειδὴ καθὼς τὸ βλέπεις τὸ χαρτί δὲν μὲ χωρεῖ
 ἄλλοτε θὰ σᾶς μιλήσω ἂν μοῦ ὁδότε τὴν τιμὴν
 νὰ καθῇται μοναχίτης στὸ τραπέζισα, Ἀμήν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΝ